ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 31ης Μαρτίου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-117/08,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον R. Adam, επικουρούμενο από τον P. Gentili, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

το **Βασίλειο της Ισπανίας,** εκπροσωπούμενο από τον F. Díez Moreno,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

κατά

Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), εκπροσωπούμενης, αρχικώς, από τον M. Bermejo Garde, στη συνέχεια, από την M. Arsène, επικουρούμενους από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση, αφενός, της προκηρύξεως κενής θέσεως αριθ. 73/07 για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, που δημοσιεύθηκε στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 28ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 316 A, σ. 1) και, αφετέρου, του διορθωτικού της προαναφερθείσας προκηρύξεως κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 30ής Ιανουαρίου 2008 (ΕΕ C 25 A, σ. 21).

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Vadapalas (εισηγητή), προεδρεύοντα, K. Jürimäe και L. Truchot, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Απριλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Τα άρθρα 12 ΕΚ και 290 ΕΚ ορίζουν:

«*Άρθρο 12*

Εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών της, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας.

[…]

Άρθρο 290

Το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων της Κοινότητας ορίζεται από το Συμβούλιο ομοφώνως, με την επιφύλαξη του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.»

2 Το άρθρο 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προκηρύχθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 στη Νίκαια (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1, στο εξής: Χάρτης) προβλέπει τα εξής:

«Η Ένωση σέβεται την πολιτιστική, θρησκευτική και γλωσσική πολυμορφία.»

3 Τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), όπως ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση, ορίζουν τα εξής:

«*Άρθρο 1*

Οι επίσημες γλώσσες και οι γλώσσες εργασίας των οργάνων της Ένωσης είναι η αγγλική, η βουλγαρική, η γαλλική, η γερμανική, η δανική, η ελληνική, η εσθονική, η ιρλανδική, η ισπανική, η ιταλική, η λετονική, η λιθουανική, η μαλτέζικη, η ολλανδική, η ουγγρική, η πολωνική, η πορτογαλική, η ρουμανική, η σλοβακική, η σλοβενική, η σουηδική, η τσεχική και η φινλανδική.

[...]

Άρθρο 4

Οι κανονισμοί και τα άλλα κείμενα γενικής ισχύος συντάσσονται στις επίσημες γλώσσες.

Άρθρο 5

Η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δημοσιεύεται στις επίσημες γλώσσες.

Άρθρο 6

Τα όργανα της Κοινότητος δύνανται να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του γλωσσικού καθεστώτος στους κανονισμούς τους.»

4 Το άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος ΙΙΙ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει:

«2. Για τους γενικούς διαγωνισμούς, η προκήρυξη διαγωνισμού πρέπει να δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων υποψηφιότητας και, κατά περίπτωση, δύο μήνες τουλάχιστον πριν από την ημερομηνία των εξετάσεων.

3. Κάθε προκήρυξη διαγωνισμού λαμβάνει δημοσιότητα εντός των οργάνων των τριών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εντός των ιδίων προθεσμιών.»

5 Το άρθρο 12 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ) ορίζει:

«1. Η πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων πρέπει να αποβλέπει στην εξασφάλιση για το όργανο της συνεργασίας προσώπων που έχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας και επιλέγονται με την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών των Κοινοτήτων.»

Ιστορικό της διαφοράς

6 Στις 28 Δεκεμβρίου 2007 δημοσιεύθηκε, κατά το άρθρο 2, στοιχείο α΄, και το άρθρο 8 του ΚΛΠ, η υπ' αριθ. 73/07 προκήρυξη κενής θέσεως αναφορικά με τη θέση Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ) (στο εξής: επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως), μόνον στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας (ΕΕ C 316 A, σ. 1). Στην επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως διευκρινίζεται ότι ο Γενικός Γραμματέας θα προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος στον βαθμό AD 16, τρίτο κλιμάκιο.

7 Στο σημείο «Απαιτούμενα προσόντα», η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως μνημόνευε, μεταξύ άλλων, την απαίτηση να «[ε]ίναι μόνιμος υπάλληλος ή έκτακτος υπάλληλος εργαζόμενος σε ευρωπαϊκό όργανο, οργανισμό, γραφείο ή υπηρεσία» και να «[γ]νωρίζει σε βάθος μία επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άριστα τουλάχιστον άλλες δύο επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης», διευκρινίζοντας ότι «[γ]ια υπηρεσιακούς λόγους, [κρινόταν] ιδιαιτέρως επιθυμητή η καλή γνώση της αγγλικής και/ή της γαλλικής γλώσσας». Στο σημείο «Τελική προθεσμία για την υποβολή υποψηφιοτήτων», η προκήρυξη κενής θέσεως ανέφερε την «28η Ιανουαρίου 2008».

8 Μία συνταχθείσα και δημοσιευθείσα σε όλες τις επίσημες γλώσσες ανακοίνωση (στο εξής: σύντομη ανακοίνωση), η οποία δημοσιεύθηκε επίσης στην Επίσημη Εφημερίδα της 28ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 316, σ. 61) ανέφερε ότι «[πληροφορείται] το προσωπικό των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η [επίμαχη] προκήρυξη [έχει δημοσιευθεί] στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ C 316 A της 28.12.2007)».

9 Στις 30 Ιανουαρίου 2008, δημοσιεύθηκε διορθωτικό της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως (στο εξής: διορθωτικό) μόνον στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας (ΕΕ C 25 A, σ. 19). Στο διορθωτικό αυτό, η ΕΟΚΕ έτασσε νέα τελική προθεσμία για την υποβολή υποψηφιοτήτων για τη θέση Γενικού Γραμματέα, και δη την 8η Φεβρουαρίου 2008.

10 Μία συνταχθείσα και δημοσιευθείσα σε όλες τις επίσημες γλώσσες Ειδοποίηση διόρθωσης στην επίμαχη προκήρυξη θέσεως, η οποία δημοσιεύθηκε επίσης στην Επίσημη Εφημερίδα της 30ής Ιανουαρίου 2008 (ΕΕ C 25, σ. 21) ανέφερε ότι «[πληροφορείται] το προσωπικό των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η [επίμαχη] προκήρυξη για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ (Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής) που δημοσιεύτηκε στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ C 316 A της 28.12.2007) [έχει τροποποιηθεί] (βλ. ΕΕ C 25 A της 30.1.2008).»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 11 Μαρτίου 2008 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της ΕΟΚΕ, την υπό κρίση προσφυγή για την ακύρωση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως και του διορθωτικού αυτής.

12 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Απριλίου 2008, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

13 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Ιουνίου 2004, το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας. Με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2008, ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την εν λόγω παρέμβαση.

14 Στις 28 Αυγούστου 2008, το Βασίλειο της Ισπανίας κατέθεσε το υπόμνημά του παρεμβάσεως.

15 Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 2008, το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή στο μέτρο που στρεφόταν κατά της Επιτροπής.

16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε διάφορες ερωτήσεις. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν προς τα αιτήματα αυτά.

17 Με έγγραφο της 11ης Φεβρουαρίου 2010, το Βασίλειο της Ισπανίας δήλωσε ότι δεν θα μετείχε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

18 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Απριλίου Ιουλίου 2010.

19 Λόγω κωλύματος του δικαστή T. Tchipev να μετάσχει στην εκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως μετά την περάτωση της προφορικής διαδικασίας, η υπόθεση ανατέθηκε στον δικαστή V. Vadapalas ως εισηγητή δικαστή και ορίσθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 32, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η δικαστής K. Jürimäe για τη συμπλήρωση του τμήματος

20 Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2010, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα), με τη νέα του σύνθεση, διέταξε την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας και οι διάδικοι πληροφορήθηκαν ότι θα ακουστούν κατά τη διάρκεια νέας επ' ακροατηρίου συζητήσεως στις 22 Σεπτεμβρίου 2010.

21 Η Ιταλική Δημοκρατία και η ΕΟΚΕ ενημέρωσαν το Γενικό Δικαστήριο, με έγγραφα της 16ης και της 19ης Ιουλίου 2010 αντιστοίχως, ότι δεν προτίθεντο να αναπτύξουν εκ νέου προφορικές παρατηρήσεις.

22 Ως εκ τούτου, ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε να περατώσει την προφορική διαδικασία.

23 Η Ιταλική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως και το διορθωτικό αυτής.

24 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί επιπλέον από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

25 Η ΕΟΚΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. *Επί του παραδεκτού*

26 Χωρίς να προβάλει ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, η ΕΟΚΕ αμφισβητεί το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής η οποία ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι οι πράξεις της δεν προέρχονται από κάποιο εκ των οργάνων των οποίων γίνεται μνεία στο άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, και επικαλείται την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2005, C-160/03, Ισπανία κατά Eurojust (Συλλογή 2005, σ. I-2077, σκέψεις 35 έως 44). Κατά την ΕΟΚΕ, από το σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει, ουσιαστικώς, ότι η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη όχι μόνον επειδή η Eurojust δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των προαναφερθέντων

οργάνων, αλλά επίσης εξαιτίας της ίδιας της φύσεως των προσβαλλόμενων πράξεων, ήτοι προσκλήσεων υποβολής υποψηφιοτήτων, οι οποίες δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των μνημονευόμενων στο άρθρο 230 ΕΚ πράξεων.

28 Η Ιταλική Δημοκρατία αμφισβητεί, κατ' ουσία, την έλλειψη παθητικής νομιμοποιήσεως της ΕΟΚΕ βάσει του άρθρου 230 ΕΚ.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

29 Προκαταρκτικώς, διαπιστώνεται ότι η ΕΟΚΕ δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των μνημονευόμενων στο άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, οργάνων. Εντούτοις, η διαπίστωση αυτή δεν εμποδίζει των εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχο της νομιμότητας των πράξεών της.

30 Πράγματι, όπως ειδικότερα επεσήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τις αποφάσεις του της 8ης Οκτωβρίου 2008, Τ-411/06, Sogelma κατά ΕΥΑ (Συλλογή 2008, σ. II-2771, σκέψη 36), και της 2ας Μαρτίου 2010, Τ-70/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά EMSA (Συλλογή 2010, σ. II-313, σκέψη 64), παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, γνωστή και ως «Les Verts» (Συλλογή 1986, σ. 1339), η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνιστά κοινότητα δικαίου, η δε Συνθήκη καθιέρωσε πλήρες σύστημα ενδίκων μέσων και διαδικασιών, το οποίο σκοπεί να αναθέσει στο Δικαστήριο τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων. Το σύστημα της Συνθήκης συνίσταται στη δυνατότητα ασκήσεως ευθείας προσφυγής κατά κάθε μέτρου ληφθέντος από τα θεσμικά όργανα και συνεπαγόμενου έννομα αποτελέσματα. Στηριζόμενο στη σκέψη αυτή, το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα απόφαση Les Verts, έκρινε επομένως ότι η προσφυγή ακυρώσεως μπορούσε να έχει ως αντικείμενο τις πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που συνεπάγονταν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, μολονότι η σχετική με την προσφυγή ακυρώσεως διάταξη της Συνθήκης, όπως αυτή ίσχυε τότε, ανέφερε μόνον τις πράξεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Πράγματι, ενδεχόμενη ερμηνεία της διατάξεως αυτής, υπό την έννοια ότι οι πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν περιλαμβάνονται στις πράξεις κατά των οποίων μπορεί να

ασκηθεί προσφυγή, θα κατέληγε, κατά το Δικαστήριο, σε αποτέλεσμα αντίθετο τόσο προς το πνεύμα της Συνθήκης, όπως αυτό αποτυπώθηκε στο άρθρο 164 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 220 ΕΚ), όσο και προς το σύστημά της (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Les Verts, σκέψεις 23 έως 25).

31 Από την απόφαση αυτή μπορεί να συναχθεί η γενική αρχή ότι κάθε πράξη οργάνου της Ένωσης, όπως η ΕΟΚΕ, που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, πρέπει να επιδέχεται δικαστικό έλεγχο (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά EMSA, σκέψη 65).

32 Ασφαλώς, η προπαρατεθείσα απόφαση Les Verts, μνημονεύει μόνον τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, η δε ΕΟΚΕ, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω, δεν ανήκει στα θεσμικά όργανα τα οποία μνημονεύει το άρθρο 230 ΕΚ. Πρέπει, εντούτοις, να επισημανθεί ότι ένα όργανο, όπως η ΕΟΚΕ, έχει την αρμοδιότητα να εκδίδει προκηρύξεις κενών θέσεων, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση. Πράγματι, τέτοιες πράξεις, καθορίζοντας τους όρους σχετικά με την πρόσβαση σε θέση εργασίας, προσδιορίζουν ποια είναι τα άτομα των οποίων η υποψηφιότητα μπορεί να ληφθεί υπόψη και, επομένως, συνιστούν βλαπτικές πράξεις έναντι των δυνητικών υποψηφίων, των οποίων η υποψηφιότητα αποκλείεται εξαιτίας των όρων αυτών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 1975, 79/74, Küster κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή τόμος 1975, σ. 133, σκέψεις 5 έως 8, και της 11ης Μαΐου 1978, 25/77, De Roubaix κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 347, σκέψεις 7 έως 9· απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Νοεμβρίου 2008, T-185/05, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-3207, σκέψη 55). Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η περίπτωση της ΕΟΚΕ, οργάνου που έχει την εξουσία να εκδίδει πράξεις, όπως οι επίμαχες στην υπό κρίση υπόθεση οι οποίες παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων, είναι συγκρίσιμη με αυτήν του Κοινοβουλίου στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Les Verts. Επομένως, θα ήταν απαράδεκτο, στα πλαίσια μιας κοινότητας δικαίου, παρόμοιες πράξεις να εκφεύγουν παντός δικαστικού ελέγχου (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά EMSA, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

33 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως που εκδόθηκε από την ΕΟΚΕ και η οποία προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι όλων των υποψηφίων, των οποίων η υποψηφιότητα δεν γίνεται δεκτή βάσει των απαιτούμενων όρων, συνιστά πράξη δεκτική προσβολής.

34 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το περιεχόμενο της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ισπανία κατά Eurojust, την οποία επικαλείται η ΕΟΚΕ και με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη μια βασιζόμενη στο άρθρο 230 ΕΚ προσφυγή ακυρώσεως των προσκλήσεων υποβολής υποψηφιοτήτων για θέσεις εκτάκτων υπαλλήλων, επειδή, στην εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο επεσήμανε ότι το εφαρμοστέο στην περίπτωση αυτή άρθρο 41 ΕΕ δεν προέβλεπε την εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ στις περιεχόμενες στον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση διατάξεις περί αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, στις οποίες εμπίπτει η Eurojust, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό καθορίζεται στο άρθρο 35 ΕΕ, όπου παραπέμπει το άρθρο 46, στοιχείο β΄, ΕΕ (προπαρατεθείσα απόφαση Ισπανία κατά Eurojust, σκέψη 38).

35 Επομένως, από το άρθρο 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, όπως ερμηνεύθηκε υπό το πρίσμα της προπαρατεθείσας αποφάσεως Les Verts (σκέψεις 23 έως 25) και της προπαρατεθείσας αποφάσεως Sogelma κατά ΕΥΑ (σκέψεις 36 και 37), συνάγεται ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή.

2. *Επί της ουσίας*

36 Προς στήριξη της υπό κρίση προσφυγής, η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει, κατ' ουσίαν, παράβαση των άρθρων 1, 4, 5 και 6 του κανονισμού 1, των άρθρων 12 ΕΚ, 253 ΕΚ και 290 ΕΚ, του άρθρου 6 ΕΕ, του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, του άρθρου 22 του Χάρτη, του άρθρου 12 του ΚΛΠ, των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της πολυγλωσσίας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και κατάχρηση εξουσίας.

37 Κατά πρώτο λόγο, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει το ζήτημα κατά πόσον η ΕΟΚΕ είναι αρμόδια να καθορίσει το γλωσσικό καθεστώς της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως δυνάμει του άρθρου 290 ΕΚ. Κατά δεύτερο λόγο, θα εξετασθεί κατά πόσον η ΕΟΚΕ, καθορίζοντας το προαναφερθέν καθεστώς, παρέβη τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 του

κανονισμού 1. Κατά τρίτο λόγο, θα εξετάσει κατά πόσον η πλήρης δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις μόνον γλώσσες, καθώς και η περιεχόμενη σε αυτήν μνεία περί καλής γνώσεως της αγγλικής και/ή της γαλλικής γλώσσας μεταξύ των απαιτούμενων προσόντων αντίκεινται στις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της πολυγλωσσίας. Στην περίπτωση που η απάντηση επί του ερωτήματος αυτού είναι αρνητική, θα εξετασθούν, κατά τέταρτο λόγο, οι αιτιάσεις περί παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, περί καταχρήσεως εξουσίας και περί ελλείψεως αιτιολογίας.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 290 ΕΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η Ιταλική Δημοκρατία εκτιμά ότι, καθορίζοντας το γλωσσικό καθεστώς της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως, η ΕΟΚΕ υποκατέστησε το Συμβούλιο, κατά παράβαση του άρθρου 290 ΕΚ, ενώ θα έπρεπε απλώς να έχει ακολουθήσει το καθεστώς που έχει καθορίσει το Συμβούλιο στον κανονισμό 1. Εξάλλου, ουδείς εκ των κανόνων που διέπουν την ΕΟΚΕ της απονέμει αρμοδιότητες σε γλωσσικά ζητήματα.

39 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει τα επιχειρήματα της Ιταλικής Δημοκρατίας όσον αφορά την έλλειψη αρμοδιότητας της ΕΟΚΕ προκειμένου να τροποποιήσει το γλωσσικό καθεστώς που καθιερώνει το άρθρο 290 ΕΚ.

40 Η ΕΟΚΕ δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι, βάσει του άρθρου 290 ΕΚ, μόνον το Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει τις πράξεις που ορίζουν το γλωσσικό καθεστώς της Κοινότητας. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ σημειώνει ότι, δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 1, το Συμβούλιο παρέσχε στα θεσμικά όργανα διακριτική ευχέρεια για τις εσωτερικές τους ανάγκες, χρήση της οποίας έκανε η ΕΟΚΕ για τη δημοσίευση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

41 Ο κανονισμός 1, ο οποίος αφορά τον καθορισμό του γλωσσικού καθεστώτος των οργάνων, εκδόθηκε από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 290 ΕΚ. Το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού επιτρέπει ρητώς στα όργανα να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος στους εσωτερικούς τους κανονισμούς, αρμοδιότητα κατά την άσκηση της οποίας θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να τους αναγνωρίζεται ορισμένη λειτουργική αυτονομία, προκειμένου να εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία τους (βλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην προπαρατεθείσα υπόθεση Ισπανία κατά Espagne, Συλλογή 2005, σ. I-2079, σημείο 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

42 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως δεν αντιβαίνει στο άρθρο 290 ΕΚ, αλλά εκδόθηκε βάσει αρμοδιότητας την οποία απονέμει το άρθρο 6 του κανονισμού 1 στα όργανα και στους οργανισμούς της Κοινότητας.

43 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 290 ΕΚ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβάσεως των άρθρων 1, 4, 5 και 6 του κανονισμού 1

Επιχειρήματα των διαδίκων

44 Κατά πρώτο λόγο, η Ιταλική Δημοκρατία διατείνεται ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως στην αγγλική, γαλλική και γερμανική μόνον γλώσσα αντιβαίνει στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού 1. Συγκεκριμένα, πράξεις γενικής εφαρμογής, όπως η προκήρυξη κενής θέσεως, πρέπει, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 1, να συντάσσονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες και, επομένως, να δημοσιεύονται, κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 1, στην Επίσημη Εφημερίδα σε όλες τις επίσημες γλώσσες

45 Ο όρος «κείμενα γενικής ισχύος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1 αποκλείει το ενδεχόμενο να παραπέμπει η διάταξη αυτή μόνον στις κανονιστικές πράξεις. Επομένως, ο κανονισμός 1 προβλέπει ότι κάθε δήλωση βουλήσεως των οργάνων που ενδέχεται να παρουσιάζει ενδιαφέρον για το σύνολο των πολιτών της Ένωσης δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα σε όλες τις επίσημες γλώσσες. Η προκήρυξη κενής θέσεως συνιστά πράξη που παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά αυτά.

46 Η Ιταλική Δημοκρατία παρατηρεί επίσης ότι το άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3, του παρατήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, που ρυθμίζει τον τόπο έκδοσης της προκηρύξεως διαγωνισμού και την προθεσμία για την υποβολή υποψηφιότητας σε διαγωνισμό, δεν παρέχει κάποιο στοιχείο ως προς τις γλώσσες στις οποίες πρέπει να δημοσιεύεται η προκήρυξη. Αντιθέτως, το άρθρο 4 του κανονισμού 1 προβλέπει ότι οι κανονισμοί και τα άλλα κείμενα γενικής ισχύος πρέπει να συντάσσονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

47 Κατά δεύτερο λόγο, η Ιταλική Δημοκρατία διατείνεται ότι η μνεία, στην επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως, δύο μόνον γλωσσών ως γλωσσών εργασίας στην ΕΟΚΕ αντιβαίνει στο άρθρο 1 του κανονισμού 1, κατά το οποίο όλες οι επίσημες γλώσσες των κρατών μελών αποτελούν επίσημες γλώσσες και γλώσσες εργασίας. Εξάλλου, ο περιορισμός αυτός εισάγει ιεραρχία μεταξύ των γλωσσών των κρατών μελών, αντίθετη προς το εν λόγω άρθρο.

48 Ο περιορισμός αυτός δεν δικαιολογείται ούτε από το άρθρο 6 του κανονισμού 1. Ασφαλώς, είναι αληθές ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει στα όργανα να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος στους εσωτερικούς τους κανονισμούς. Εντούτοις, η ευχέρεια αυτή αφορά την εσωτερική μόνον λειτουργία των οργάνων και όχι τη διεξαγωγή εξωτερικών διαγωνισμών με σκοπό την πρόσληψη προσωπικού που θα κληθεί να εργασθεί στις υπηρεσίες των οργάνων. Επιπλέον, κανένα όργανο δεν έχει, μέχρι σήμερα, υιοθετήσει κανονισμό ο οποίος να προβλέπει τη χρήση συγκεκριμένων γλωσσών εντός του οργάνου, πολλώ δε μάλλον τη χρήση της αγγλικής, γαλλικής ή γερμανικής γλώσσας, με μοναδική εξαίρεση το Δικαστήριο, για το οποίο γίνεται σκοπίμως ειδική μνεία στο άρθρο 7 του κανονισμού 1.

49 Το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι το άρθρο 6 του κανονισμού 1 επιτρέπει στα όργανα να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος στους εσωτερικούς τους κανονισμούς. Προσθέτει, εντούτοις, πρώτον, ότι δεν υφίστανται γραπτοί κανόνες οι οποίοι να ορίζουν ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι εσωτερικές γλώσσες εργασίας. Δεύτερον, η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως αφορούσε μόνον το προσωπικό των οργάνων. Τρίτον, υφίσταται νομολογία του Δικαστηρίου που απαγορεύει την αναγνώριση προτεραιότητας σε κάποιες γλώσσες (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-296/95, EMU Tabac κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-1605, σκέψη 36).

50 Η ΕΟΚΕ αμφισβητεί το σύνολο των επιχειρημάτων της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

51 Τα επικαλούμενα από την προσφεύγουσα άρθρα 1, 4 και 5 του κανονισμού 1 δεν εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ των οργάνων και των υπαλλήλων τους, καθόσον καθορίζουν αποκλειστικώς το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται μεταξύ οργάνων και κράτους μέλους ή ατόμου υπαγομένου στη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2005, Τ-203/03, Rasmussen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 2005, σ. I-A-279 και II-1287, σκέψη 60 και Ιταλία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 117). Το ίδιο ισχύει, επομένως, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ, αφενός, των οργάνων, όπως η ΕΟΚΕ και, αφετέρου, των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων.

52 Πράγματι, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων, καθώς και οι υποψήφιοι για τέτοιες θέσεις, υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία των Κοινοτήτων όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων του ΚΥΚ, περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την πρόσληψη σε όργανο (βλ., κατ' αναλογία αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2001, Τ-118/99, Bonaiti Brighina κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 2001, σ. I-A-25 και II-97, σκέψη 13, και Ιταλία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 118).

53 Στον τομέα του εφαρμοστέου γλωσσικού καθεστώτος, η εξομοίωση προς τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων των υποψηφίων για τέτοιες θέσεις δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι εν λόγω υποψήφιοι έρχονται σε επαφή με ένα όργανο με αποκλειστικό σκοπό να προσληφθούν σε θέση μονίμου ή μη υπαλλήλου, για την οποία χρειάζονται ορισμένες γλωσσικές γνώσεις, τις οποίες μπορούν να απαιτούν οι κοινοτικές διατάξεις που ισχύουν όσον αφορά την πρόσληψη στην οικεία θέση (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 119).

54 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 του κανονισμού 1 δεν εφαρμόζονται στην επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως.

55 Το άρθρο 6 του κανονισμού 1 επιτρέπει ρητώς στα όργανα να προσδιορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος στους εσωτερικούς τους κανονισμούς. Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιλογή της γλώσσας εσωτερικής επικοινωνίας εμπίπτει στο πεδίο ευθύνης των οργάνων, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να την επιβάλουν στους υπαλλήλους τους και σε όσους επιζητούν να αποκτήσουν την ιδιότητα αυτή (βλ., συναφώς, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην προπαρατεθείσα υπόθεση Ισπανία κατά Eurojust, σημείο 46). Η επιλογή της γλώσσας για τη δημοσίευση προς το κοινό μίας προκηρύξεως κενής θέσεως εμπίπτει επίσης στο πεδίο ευθύνης των οργάνων (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 122).

56 Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να γίνει δεκτό το επιχείρημα ότι η ΕΟΚΕ έκανε χρήση δυνατότητας που δεν της αναγνωρίζεται δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 1.

57 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, 4, 5 και 6 του κανονισμού 1 πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της πολυγλωσσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

58 Κατά πρώτο λόγο, η Ιταλική Δημοκρατία εκτιμά ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις γλώσσες δεν παρέσχε σε όλους τους πολίτες της Ένωσης τη δυνατότητα να λάβουν γνώση της ύπαρξεώς της με ίσους όρους, βάσει της αρχής απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας

του άρθρου 12 ΕΚ. Συγκεκριμένα, οι αγγλόφωνοι, γαλλόφωνοι και γερμανόφωνοι πολίτες είχαν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πολιτών της Ένωσης. Η δημοσίευση αυτή συνιστά επίσης παραβίαση της αρχής της πολυγλωσσίας, την οποία καθιερώνουν το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΕΕ, και το άρθρο 22 του Χάρτη, καθότι κάθε πολίτης της Ένωσης δικαιούται να ενημερώνεται, στη γλώσσα του, σχετικά με τις κοινοτικές πράξεις που επηρεάζουν τα δικαιώματά του, δεδομένου μάλιστα ότι διαβάζει την Επίσημη Εφημερίδα στη μητρική του γλώσσα.

59 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι μικρή σημασία έχει το γεγονός ότι πολλοί πολίτες της Ένωσης από μη αγγλόφωνα, γαλλόφωνα ή γερμανόφωνα κράτη, και ιδίως ιταλοί υπήκοοι, υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, έχοντας λάβει γνώση της κενής αυτής θέσεως μέσω της σύντομης ανακοινώσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις υπόλοιπες επίσημες γλώσσες την ίδια ημέρα με την επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως. Πρόκειται περί εντελώς τυχαίας συνδρομής περιστάσεων που δεν αίρει τη διάκριση.

60 Διάκριση λόγω ιθαγένειας υφίσταται επίσης όσον αφορά την προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ. Συγκεκριμένα, ενώ οι αγγλόφωνοι, γαλλόφωνοι ή γερμανόφωνοι υποψήφιοι διέθεταν προθεσμία ενός μηνός από τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως, οι υπόλοιποι υποψήφιοι διέθεταν συντομότερη προθεσμία, καθότι έλαβαν γνώση της προκηρύξεως αφότου διάβασαν τη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα στη μητρική τους γλώσσα σύντομη ανακοίνωση, η οποία, όσον αφορά το πλήρες κείμενο της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως, παραπέμπει στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας.

61 Η Ιταλική Δημοκρατία εκτιμά επίσης ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις μόνον γλώσσες προσκρούει στο γράμμα του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, του άρθρου 12 του ΚΛΠ και του άρθρου 72, παράγραφος 2, του Εσωτερικού Κανονισμού της ΕΟΚΕ.

62 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η απαίτηση καλής γνώσεως της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας έχει, επίσης, ως αποτέλεσμα κατάφωρη διάκριση έναντι των υπολοίπων γλωσσών, γεγονός που αντιβαίνει στις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της πολυγλωσσίας. Εξάλλου, η απαίτηση αυτή θα προκαλεί μια εξίσου πρόδηλη διάκριση εις βάρος όλων των υπηκόων, οι οποίοι, πέραν της δικής τους γλώσσας, γνωρίζουν μια δεύτερη, ίσως δε και τρίτη, τέταρτη και πέμπτη επίσης επίσημη γλώσσα, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται ούτε η αγγλική, ούτε η γαλλική γλώσσα.

63 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει, εξάλλου, ότι μια προκήρυξη διαγωνισμού ή μια προκήρυξη κενής θέσεως συνιστά ένα κείμενο με αποκλειστικώς νομικό περιεχόμενο, με το οποίο ο υποψήφιος διαμορφώνει άποψη αναφορικά με τα ίδια του τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις σε σχέση με μία σημαντική πράξη, όπως η συμμετοχή σε διαγωνισμό για την πρόσληψη στα όργανα. Ως εκ τούτου, οι υποψήφιοι που έχουν σε βάθος γνώση της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση σε ό,τι αφορά την ανάγνωση μιας προκηρύξεως που δημοσιεύεται σε πλήρη μορφή στην Επίσημη Εφημερίδα στις τρεις αυτές γλώσσες, έναντι κάθε άλλου υποψηφίου που δεν γνωρίζει άριστα μια εκ των τριών αυτών γλωσσών.

64 Το Βασίλειο της Ισπανίας συμφωνεί με το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις μόνον γλώσσες προσκρούει στο άρθρο 12 ΕΚ και προσθέτει ότι, εάν τέτοιου είδους επιλεκτικές δημοσιεύσεις εφαρμόζονταν σε άλλους τομείς, θα δημιουργείτο ένα πολύ σοβαρό προηγούμενο, διότι τούτο θα είχε ως συνέπεια να είναι αξιόπιστες και πλήρεις μόνον τρεις γλωσσικές εκδόσεις της Επίσημης Εφημερίδας.

65 Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει ότι απόκειται στην Ιταλική Δημοκρατία να αποδείξει ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις μόνον γλώσσες εμπόδισε όλους τους πολίτες της Ένωσης να λάβουν γνώση της προκηρύξεως υπό ισότιμες συνθήκες και χωρίς διακρίσεις και σημειώνει ότι δεν προβλήθηκε κάποιο πραγματικό στοιχείο όσον αφορά το υποτιθέμενο αυτό εμπόδιο.

66 Το γεγονός ότι πολλοί πολίτες της Ένωσης από μη αγγλόφωνα, γαλλόφωνα ή γερμανόφωνα κράτη μέλη υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ δεν είναι αποτέλεσμα συνδρομής περιστάσεων, αλλά εξηγείται από τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα, σε όλες τις επίσημες γλώσσες, της σύντομης ανακοινώσεως η οποία αναφέρει τη δημοσίευση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως.

67 Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι είναι αβάσιμο το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας ότι οι υποψήφιοι, των οποίων η «πρώτη γλώσσα» δεν είναι η αγγλική, η γαλλική ή η γερμανική διέθεταν συντομότερη προθεσμία από εκείνη που διέθεταν οι αγγλόφωνοι, γαλλόφωνοι ή γερμανόφωνοι υποψήφιοι και υπέστησαν, επομένως, αδικαιολόγητη διαφορετική μεταχείριση. Κάθε δυνητικός υποψήφιος που έλαβε γνώση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως μέσω της σύντομης ανακοινώσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στη μητρική του γλώσσα μπορούσε να προμηθευθεί εγκαίρως την πλήρη έκδοση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως. Όσον αφορά τους ενδιαφερόμενους, πρόκειται περί ειδικευμένων προσώπων που έχουν αποκτήσει μακρά εμπειρία ως μόνιμοι ή έκτακτοι υπάλληλοι στα όργανα και διαθέτουν, ως εκ τούτου, όλα τα αναγκαία μέσα προκείμενου να προμηθευτούν εύκολα την εκάστοτε γλωσσική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας.

68 Η ΕΟΚΕ αμφισβητεί επίσης το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας ότι ο περιορισμός στην αγγλική και στη γαλλική γλώσσα συνεπάγεται διάκριση έναντι των υπολοίπων επισήμων γλωσσών. Καταρχάς, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα συνιστούν, μαζί με τη γερμανική, τις γλώσσες εργασίας που χρησιμοποιούνται περισσότερο στο εσωτερικό των οργάνων εδώ και περισσότερα από 35 χρόνια. Δεύτερον, οι υποψήφιοι, στους οποίους απευθύνεται κυρίως η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως, είναι μόνιμοι ή έκτακτοι υπάλληλοι των Κοινοτήτων με μακρά εργασιακή πείρα υψηλού επιπέδου στα όργανα και τις υπηρεσίες της Κοινότητας και, επομένως, είναι απολύτως σε θέση να κατανοήσουν την επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως με κάθε λεπτομέρεια και, επομένως, να ενημερωθούν πλήρως σχετικά με το ακριβές της περιεχόμενο.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

— Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

69 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, το Γενικό Δικαστήριο καλείται, κατ' ουσίαν, να αποφανθεί επί του ζητήματος κατά πόσον η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως σε τρεις μόνον γλώσσες, ήτοι στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική συνάδει προς τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της πολυγλωσσίας Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, το Γενικό Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί του ζητήματος κατά πόσον συνάδει προς τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της πολυγλωσσίας το γεγονός ότι στην επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως η καλή γνώση της αγγλικής και/ή της γαλλικής γλώσσας μνημονεύεται μεταξύ των προσόντων που είναι «ιδιαιτέρως επιθυμητ[ά]» και όχι, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, μεταξύ των «απαιτούμενων» προσόντων.

— Επί του πρώτου σκέλους που αφορά την επιλεκτική δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως

70 Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να σημειωθεί ότι ουδεμία διάταξη και ουδεμία αρχή του κοινοτικού δικαίου επιβάλλει να δημοσιεύονται οι προκηρύξεις κενής θέσεως, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, συστηματικώς στην Επίσημη Εφημερίδα σε όλες τις επίσημες γλώσσες (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 115).

71 Ασφαλώς, η θέση την οποία αφορά η επίμαχη προκήρυξη ενδέχεται να ενδιαφέρει υποψηφίους από κάθε κράτος μέλος. Εντούτοις, όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο, οι πολυάριθμες αναφορές της Συνθήκης ΕΚ στη χρήση των γλωσσών δεν μπορούν να

θεωρηθούν ως αποτελούσες την έκφραση μιας γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου που εξασφαλίζει σε κάθε πολίτη το δικαίωμα να συντάσσεται στη γλώσσα του, σε όλες τις περιπτώσεις, ο, τιδήποτε μπορεί να επηρεάσει τα συμφέροντά του (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, C-361/01 P, Kik κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2003, σκέψη 82 και προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 116).

72 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, παρότι η διοίκηση δικαιούται να λαμβάνει τα μέτρα που θεωρεί πρόσφορα για τη ρύθμιση ορισμένων πτυχών της διαδικασίας προσλήψεως του προσωπικού, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να συνεπάγονται διάκριση μεταξύ των υποψηφίων για συγκεκριμένη θέση με βάση τη γλώσσα (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 127).

73 Πράγματι, το άρθρο 12, παράγραφος 1 του ΚΛΠ, απαγορεύει στο όργανο να απαιτεί από τους υποψηφίους για θέση έκτακτου υπαλλήλου την άριστη γνώση συγκεκριμένης επίσημης γλώσσας, όταν ο γλωσσικού χαρακτήρα αυτός όρος έχει ως αποτέλεσμα να επιφυλάσσεται η εν λόγω θέση σε άτομα συγκεκριμένης ιθαγένειας, χωρίς τούτο να δικαιολογείται από λόγους αναγόμενους στη λειτουργία της υπηρεσίας [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 1964, 15/63, Lassalle κατά Κοινοβουλίου, Racc. 1964, σ. 55, 73 και 74 (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1045, περιλαμβάνεται μόνο συνοπτική ελληνική μετάφραση), και προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 129].

74 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, εάν η ΕΟΚΕ αποφασίσει να δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα το πλήρες κείμενο μιας προκηρύξεως για τη θέση γενικού γραμματέα σε ορισμένες γλώσσες, πρέπει να λάβει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να ενημερώσει το σύνολο των υποψηφίων περί της υπάρξεως της οικείας προκηρύξεως κενής θέσεως και περί των εντύπων στα οποία δημοσιεύεται το πλήρες κείμενό της, ούτως ώστε να αποφευχθούν δυσμενείς διακρίσεις λόγω γλώσσας μεταξύ των υποψηφίων τους οποίους ενδέχεται να ενδιαφέρει η εν λόγω προκήρυξη (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 130).

75 Όταν πληρούται η προϋπόθεση αυτή, η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα μιας προκηρύξεως κενής θέσεως σε περιορισμένο αριθμό γλωσσών δεν είναι ικανή να έχει ως αποτέλεσμα δυσμενή διάκριση μεταξύ των διαφόρων υποψηφίων, εφόσον δεν αμφισβητείται ότι οι τελευταίοι έχουν επαρκή γνώση τουλάχιστον μιας εκ των γλωσσών αυτών, η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα να λάβουν λυσιτελώς γνώση του περιεχομένου της εν λόγω προκηρύξεως (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 131).

76 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία κατά την οποία το γεγονός ότι έγγραφα που αποστέλλει η κοινοτική διοίκηση σε κάποιον από τους υπαλλήλους της συντάσσονται σε γλώσσα διαφορετική από τη μητρική γλώσσα του υπαλλήλου αυτού ή από την πρώτη ξένη γλώσσα που αυτός έχει επιλέξει δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων του εν λόγω υπαλλήλου εάν αυτός κατέχει τη γλώσσα που χρησιμοποίησε η διοίκηση ώστε να έχει τη δυνατότητα να λάβει πράγματι και εύκολα γνώση του περιεχομένου των κρίσιμων εγγράφων. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει εξίσου όσον αφορά την επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 132 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

77 Επομένως, οσάκις οι ανάγκες της υπηρεσίας ή εκείνες της οικείας θέσεως το απαιτούν, το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο μπορεί νομίμως να προσδιορίζει τις γλώσσες των οποίων απαιτείται γνώση σε βάθος ή επαρκής γνώση (βλ., a contrario, προπαρατεθείσα απόφαση Lassalle κατά Κοινοβουλίου, σ. 73 και 74· βλ., επίσης, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Lagrange επί της υποθέσεως αυτής, Συλλογή 1964, σ. 77, 94). Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το γεγονός ότι το κείμενο της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως διατίθεται αποκλειστικώς στις γλώσσες αυτές δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα δυσμενή διάκριση μεταξύ των υποψηφίων, καθόσον αυτοί οφείλουν να γνωρίζουν όλοι τουλάχιστον μια από τις εν λόγω γλώσσες.

78 Αντιθέτως, η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα του κειμένου της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως αποκλειστικώς σε ορισμένες επίσημες γλώσσες, παρά το γεγονός ότι άτομα που έχουν γνώση μόνον άλλων επισήμων γλωσσών δικαιούνται να υποβάλουν υποψηφιότητα, μπορεί να συνεπάγεται δυσμενή διάκριση εις βάρος τους, όταν δεν υφίστανται άλλα μέτρα που να παρέχουν στην ως άνω κατηγορία δυνητικών υποψηφίων τη δυνατότητα να λάβουν λυσιτελώς γνώση του περιεχομένου

της προκηρύξεως αυτής (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 135).

79 Πράγματι, στην περίπτωση αυτή, οι ως άνω υποψήφιοι περιέρχονται σε λιγότερο ευνοϊκή κατάσταση σε σχέση με τους υπόλοιπους υποψηφίους, καθόσον δεν είναι σε θέση να λάβουν λυσιτελώς γνώση των προσόντων που απαιτεί η προκήρυξη κενής θέσεως, καθώς και των όρων και κανόνων της διαδικασίας προσλήψεως. Όμως, η γνώση των στοιχείων αυτών είναι απαραίτητη για να μπορούν να υποβάλουν κατά τον βέλτιστο τρόπο την υποψηφιότητά τους, προκειμένου να μεγιστοποιηθούν οι πιθανότητες επιλογής τους για την οικεία θέση (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 136).

80 Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σημείο 3 της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως, όπως παρατέθηκε στη σκέψη 7 ανωτέρω, προκύπτει ότι η γνώση της αγγλικής και/ή της γαλλικής γλώσσας είναι απλώς «ιδιαιτέρως επιθυμητή», και δεν συνιστά προαπαιτούμενο. Δυνητικοί υποψήφιοι για τη θέση του Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, οι οποίοι γνώριζαν εις βάθος μία επίσημη γλώσσα και άριστα τουλάχιστον άλλες δύο επίσημες γλώσσες διαφορετικές από τις τρεις γλώσσες δημοσιεύσεως, μπορούσαν συνεπώς να υποβάλουν υποψηφιότητα, κάτι που θα είχαν επομένως πράξει, εάν η προκήρυξη κενής θέσεως είχε δημοσιευθεί σε μια γλώσσα που γνώριζαν και είχαν επομένως πληροφορηθεί την ύπαρξη της προς πλήρωση θέσεως.

81 Επιπλέον, ακόμα και αν έχουν ικανοποιητική γνώση της αγγλικής, γαλλικής ή γερμανικής γλώσσας, οι υποψήφιοι δεν συμβουλεύονται απαραιτήτως τις εκδόσεις της Επίσημης Εφημερίδας στις τρεις αυτές γλώσσες, αλλά την αντίστοιχη στη μητρική τους γλώσσα (προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 148).

82 Επομένως υπάρχει σημαντικός κίνδυνος να συμβουλεύθηκαν οι υποψήφιοι, τους οποίους ενδεχομένως ενδιέφερε η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως, μόνον τις ανακοινώσεις που δημοσιεύθηκαν σε όλες τις επίσημες γλώσσες, δηλαδή τη σύντομη ανακοίνωση της 28ης Δεκεμβρίου 2007, στην οποία μνημονεύεται απλώς η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως, και το διορθωτικό της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως της 30ής Ιανουαρίου 2008, το οποίο αναφέρει απλώς ότι τροποποιήθηκε η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως.

83 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι δύο αυτές ανακοινώσεις, οι οποίες ουδόλως περιέχουν κάποια σημαντική πληροφορία, όπως η διάρκεια και η δυνατότητα ανανεώσεως της θητείας στην προς κάλυψη θέση, οι όροι συμμετοχής, τα απαιτούμενα προσόντα και η απαιτούμενη επαγγελματική πείρα, οι λεπτομέρειες σχετικά με την επιλογή και η προθεσμία για την υποβολή υποψηφιοτήτων, είναι ικανές να παράσχουν επαρκείς πληροφορίες στους δυνητικούς υποψηφίους σχετικά με το περιεχόμενο της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως. Όμως, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 79 ανωτέρω, μια τέτοια γνώση συνιστά προαπαιτούμενο για την κατά τον βέλτιστο τρόπο υποβολή της υποψηφιότητάς τους.

84 Κατά μείζονα λόγο, οι υποψήφιοι που δεν γνωρίζουν ούτε την αγγλική, ούτε τη γαλλική, ούτε τη γερμανική γλώσσα, αλλά έχουν τις απαιτούμενες γλωσσικές γνώσεις, δεν θα είχαν ποτέ τη δυνατότητα να λάβουν γνώση του πλήρους περιεχομένου του κειμένου της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως.

85 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η δημοσίευση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως μόνον στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω γλώσσας των δυνητικών υποψηφίων, αντιβαίνουσα προς το άρθρο 12 ΕΚ.

86 Κατά τα λοιπά, η ΕΟΚΕ παρέβη επίσης, εμμέσως, το άρθρο 12 του ΚΠΛ, καθόσον η δημοσίευση της επίμαχης προκηρύξεως κενής θέσεως στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική μόνον γλώσσα, ενδέχεται να ευνοήσει, στο πλαίσιο των διαδικασιών

προσλήψεως ενός έκτατου υπαλλήλου στη θέση γενικού γραμματέα, τους υποψηφίους ορισμένης ιθαγένειας, ήτοι εκείνους που προέρχονται από χώρες των οποίων οι πολίτες έχουν ως μητρική γλώσσα τις ως άνω γλώσσες, όπως επίσης να βλάψει τουλάχιστον ένα μέρος των υποψηφίων που είναι πολίτες των λοιπών κρατών μελών (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 150).

87 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών, το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

88 Ως εκ τούτου, η επίμαχη προκήρυξη κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική μόνον γλώσσα πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να αναλυθεί το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ούτε οι υπόλοιποι λόγοι τους οποίους προβάλλει η Ιταλική Δημοκρατία.

Επί των δικαστικών εξόδων

89 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του προαναφερθέντος κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

90 Εν προκειμένω, η ΕΟΚΕ ηττήθηκε. Εντούτοις, η Ιταλική Δημοκρατία δεν διατύπωσε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα. Υπό τις συνθήκες αυτές, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την δημοσιευθείσα στις 28 Δεκεμβρίου 2007 προκήρυξη κενής θέσεως 73/07 αναφορικά με τη θέση Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), όπως τροποποιήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2008.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Vadapalas Jürimäe Truchot

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 31 Μαρτίου 2011.

(υπογραφές)